

Så på den måde har V og K jo seriøst sagt: Vi går ind for også at bruge afgiftsinstrumentet, men det skal være adfærdsregulerende; det må ikke være fiskalt. Men da enhver afgift vil give et vist provenu, har de altså på én og samme gang hævet den miljøpolitiske fane til uanede højder og sagt: Desværre er det her jo fiskalt, og derfor kan vi ikke medvirke til det.

Lidt mere seriøsitet udbedes fra de to partier.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det danske erhvervsliv er ikke glad for, at de grønne afgifter konstant sættes op. Der er faktisk ganske stor antipati over for den måde, som regeringen hele tiden bliver ved med at skruer denne afgiftsskrue op på. Det mener jeg man klart kan se af de meldinger, det kommer med. Der er også bekymringer over alle de utilsigtede konsekvenser, som denne afgiftslovgivning har.

Og det var de utilsigtede konsekvenser, jeg hentydede til i min tale, nemlig at vi hele tiden skal rette lovgivningen til, fordi der opstår ting, som man ikke havde tænkt sig, fordi man ikke gjorde arbejdet godt nok, da man kom med lovforslaget.

Vi ser jo igen og igen på skatteområdet, at vi hele tiden skal lave noget om, fordi der er den ene utilsigtede konsekvens efter den anden.

Hvorfor ikke give os god tid til det? Hvorfor ikke sende forslagene til høring og lade dem få en ordentlig behandling i parlamentet? Det var det, jeg lagde op til.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Så må jeg forklare hr. Jens Løgstrup Madsen det lidt mere tydeligt:

Hvis vi nu ser på den store CO₂-afgiftslovgivning, som der jo tit refereres til, var der faktisk næsten trekvart års høring af erhvervslivet og diskussioner frem og tilbage og embedsmandsgrupper og teknikergupper sammen med erhvervene og uden for erhvervene og diskussioner blandt ministrene. Jeg har faktisk aldrig været ude for noget, der var så grundigt gennemarbejdet.

Men for at tilgodese erhvervene har vi en årlig revision af det pågældende lovkompleks for at få rettet eventuelt opståede problemer.

Så man kan ikke bruge det argument, at der skal foregå en revision, fordi der ikke har været et forudgående seriøst diskussionsarbejde og

udvalgsarbejde og høringsarbejde. Det argument kan ikke bruges, for vi havde simpelt hen lige præcis en meget grundig høring i forbindelse med CO₂-afgiftspakken.

Men uagtet denne omstændighed har vi altså besluttet at tage eventuelle problemer op på en seriøs måde én gang om året.

Så jeg forstår ikke logikken i argumentet, og jeg kommer formentlig heller ikke til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af L 110:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af gæld til det offentlige. (Effektivisering af det offentliges restanceinddrivelse).

Af finansministeren (Mogens Lykkesoft).

(FremSAT 5/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget om at effektivisere det offentliges restanceinddrivelse ved at ændre beløbsgrænsen for indberetning til private kreditoplysningbureauer fra 25.000 til 5.000 kr., for vi mener, at det har en præventiv effekt, og skyldnerne får særdeles mange chancer for at fjerne eller nedbringe deres gæld til det offentlige ved gennem skriftlige forhandlinger at få mulighed for at indgå forlig.

Vi er også positive over for forslaget om at benytte den maksimumsgrænse på 12.800 kr., der i dag eksisterer for automatisk overførsel af restskat til den kommende forskudsregistrering, således, at hvis man ikke har en restskat på 12.800 kr., men til gengæld har en gammel skattegæld, så kan denne overføres og opkræves via forskudsregistreringen, godt nok først fra 1998. Men det støtter vi altså.

Vi støtter også de nye udpantningsregler og reglerne om lønindeholdelse. Det er ajourføringer, der er tale om.

Så vi kan støtte lovforslaget i dets helhed.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Dette lovforslag er jo først og fremmest en udmøntning af kommuneaftalen, hvor regeringen påtog sig den opgave at undersøge, om det kunne lade sig gøre at effektivisere det offentliges restanceinddrivelse yderligere.

Og så fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at det i øvrigt indgår i regeringens stemmeaftale med SF, og på den baggrund vil jeg indledningsvis spørge finansministeren, om dette forslag kan bearbejdes eller det er enten et ja eller et nej eller et tryk på den gule knap i forbindelse med vedtagelsen af lovforslaget i lige præcis den form, som det har nu.

Når jeg indledningsvis spørger om det, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi også i Venstre er stærkt optaget af at nedbringe restancerne til det offentlige, og at vi synes, der er endog rigtig mange elementer i lovforslaget, som trækker i den rigtige retning, men at der også er et enkelt sted, som vi i hvert fald gerne vil i diskussion med regeringen om, hvis det skal føre frem til, at Venstre i det hele taget kan stemme for forslaget.

For så vidt angår spørgsmålet om at nedsætte beløbsgrænsen for indberetning af skyldnere til private kreditoplysningsbureauer til 5.000 kr., kan vi støtte det, for det er en god idé.

Den hidtidige beløbsgrænse på 25.000 kr. har for så vidt fungeret udmærket, og der er ingen tvivl om, at den har haft en præventiv virkning – der er jo blevet indberettet ca. 1.000 debitorer – men omvendt må man jo sige, at når der i øvrigt gælder den regel, at man kan skylde op til 25.000 kr. pr. restanceart, kan man altså have en ganske betragtelig gæld til det offentlige uden at blive fanget ind af den hidtidige beløbsgrænse, og i det lys er det såre fornuftigt, at grænsen sættes ned.

For så vidt angår lovforslagets tredje element, adgang til udpantning og lønindeholdelse for administrative bøder m.v., kan vi også umiddelbart se mange positive elementer i det. Vi vil formentlig stille nogle teknisk opklarende spørgsmål under udvalgsarbejdet, men vi er enige i hovedsigtet.

Og så kommer jeg måske til knasten, og den handler om indregning af skatterestancer m.v. i den skattemæssige forskudsregistrering, hvor der jo her er lagt op til, at skatteministeren udstyres med en bemyndigelse til at iværksætte indregning af ældre skatterestancer og andre former for restancer til det offentlige i forskudsregistreringen.

Det er vi for så vidt parate til, for det er der meget der taler for. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at denne bemyndigelse – det siger jo næsten sig selv – tidligst skal tages i brug ved forskudsregistreringen for 1998, og at der inden da er behov for at tage stilling til en lang række spørgsmål, bl.a. om den indbyrdes prioritetsstilling osv. Og det er så her, jeg vil tillade mig at spørge retorisk:

Når det nu er sådan, at vi for så vidt har god tid, fordi vi under alle omstændigheder ikke kan tage disse regler i brug før beregningerne af forskudsregistreringen for 1998, og da der er en række spørgsmål af juridisk-teknisk karakter, som skal afklares først, ja, så kunne man jo spørge sig selv, om det ikke var mere betryggende at vente med dette element indtil næste folketings-samling eller senere i denne folketings-samling, så alle disse spørgsmål var afklaret på forhånd, og således at den bemyndigelse, skatteministeren blev udstyret med, var en bemyndigelse, der blev givet inden for nogle lidt sikrere og lidt mere præcise rammer.

Vi skal jo ikke glemme, at vi her diskuterer forholdet mellem det offentlige og borgeren, og naturligvis skal borgeren, der skylder det offentlige, så at sige slippe pengene, men alligevel har vi jo også et hensyn at tage til borgeren, hvad angår retssikkerhed m.v.

Derfor ville vi i hvert fald sætte stor pris på, at alle disse spørgsmål om, hvad der kan indregnes i forskudsregistreringen, og på hvilken måde det kan indregnes i forskudsregistreringen, var grundigt afklaret, inden skatteministeren fik den bemyndigelse, som vi i øvrigt er tilhængere af at skatteministeren får.

Så med de bemærkninger kan jeg give tilsagn om, at Venstre vil deltage positivt i det udvalgsarbejde, vi nu står foran.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er principielt betænkeligt ved at udstede for mange bemyndigelser til ministrene. Vi gør det kun efter meget nøje overvejelse og på baggrund af en meget intensiv argumentation. Derfor vil jeg da også gerne på linje med den forrige ordfører problematisere den adgang, der i dette lovforslag gives til skatteministeren, den bemyndigelsesadgang til at indregne ældre skatterestancer i forsudsregistreringen.

Jeg vil gerne have undersøgt, hvor afgørende nødvendigt det er, at vi netop i forbindelse med dette lovforslag på nuværende tidspunkt giver skatteministeren en sådan bemyndigelse. Kan dette spørgsmål ikke afvente, at man får afklaret de tekniske problemer, som der henvises til i lovforslagets bemærkninger?

I øvrigt vil jeg om lovforslagets andre elementer sige, at vi principielt er tilhængere af at effektivisere inddrivelse af restancer, og jeg kan på den baggrund tilsige en positiv og konstruktiv udvalgsbehandling.

Aage Frandsen (SF):

Som det fremgår af bemærkningerne, er dette en del af det, som ligger i aftalen mellem regeringen og Socialistisk Folkeparti. Derfor kan vi selvfølgelig ubetinget sige ja til forslaget.

Det, som gør, at det kan være nødvendigt at sætte grænsen ned, er jo, at der kan være personer, som skylder ganske meget forskellige steder, så det sammenlagt løber op. Så kunne nogle måske sige: Jamen kunne man så ikke få det talt sammen? Men det giver nogle problemer i forhold til registerlovgivningen, og derfor er det efter vores opfattelse nødvendigt, at man sætter grænsen ned, selv om det måske i nogle tilfælde vil forekomme lidt hårdt for nogle, at man siger det.

Men det, det drejer sig om her, er jo gæld, som er misligholdt, og der er tale om, at de forskellige tilbud om afdragsordninger ikke er overholdt. Det vil sige, at hvis der havde været tale om et privat foretagende, havde man grebet ind og var gået til fogden.

Derfor kan vi tilslutte os lovforslaget, som det ligger.

Bjørn Elmquist (RV):

Også Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi synes, det er fornuftigt. Det er muligt, at der er nogle småting, der skal ses nærmere på i udvalget, men hovedsigtet med

forslaget er godt, og det skal gennemføres så hurtigt som muligt.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte ministerens forslag.

Det, der ligger i det, er jo bl.a. en nedsættelse af grænsen for, hvornår man kan oversende en sag til registrering i et privat kreditoplysnings-selskab. Det kan vi ligesom ikke være med til, for når man sætter grænsen ned til de 5.000 kr., er det nede i en størrelsesorden, hvor kommunerne har mulighed for at udstede administrative bøder, f.eks. for for sent indleverede blanketter og skemaer. Eller hvis man har krydset forkert af i et skema eller lignende, kan kommunerne administrativt pålægge bøder i den størrelsesorden, og hvis man ikke betaler med det samme, selv om man er uenig i afgørelsen, kan der altså ske det, at man fra det offentlige side kan køre direkte ud og foretage udpantning.

Det vil vi ikke være med til, og slet ikke da vi ved, at mange af de afgørelser, der bliver truffet, er forkerte; flere sager, som vi har bragt op over for finansministeren og skatteministeren, har dokumenteret så rigeligt, at det er det, der er tilfældet; derfor kan vi selvfølgelig ikke være med til det.

Det, som vi også synes er lidt pinligt, og som er ganske uholdbart, er jo, at regeringen i aftalen med SF indregner disse penge i driftsbudgettet. Det er uholdbart på længere sigt og naturligvis ikke noget, der kan hænge sammen. Det nytter ikke noget, at man på denne måde prøver at få finansieret sin finanslovaftale med i virkeligheden engangsindtægter.

Det er selvfølgelig uholdbart, og det vil lade sig bevise, efterhånden som tiden går. Det vil Fremskridtspartiet ikke være med til. Hvis man skal lave det her, skal det være på en seriøs måde. Vi synes, at forslaget her er en utrolig dårlig idé, og derfor stemmer Fremskridtspartiet imod.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre følgende:

Enhedslisten støtter hensigten med dette lovforslag. Det skal være sværere at unddrage sig at betale til fællesskabet. Gælden til det offentlige stammer for størstedelens vedkommende fra erhvervslivet, og indsatsen bør koncentreres

her, uden at vi vil frede andre, der skylder penge til det offentlige.

Men dog har vi været lidt bekymrede for bistandsmodtagere og andre, der har svært ved at komme ud af gæld og, som vi hørte forleden, på grund af deres meget ringe indkomst nemt vil komme ud i nye gældsforpligtelser. Vi vil sigte efter, at de ikke rammes urimeligt af de foreslåede regler. Vi mener derfor, der er brug for en diskussion om mulighederne for at opnå gældssanering, især når det gælder de laveste indkomster.

Desuden vil vi under udvalgsarbejdet diskutere beløbsgrænsen på de 5.000 kr. Det kan være et problem med den gældende grænse, især fordi man kan have flere gældsposter på f.eks. 24.500 kr. uden at komme over grænsen. Modsat kan den foreslåede grænse på 5.000 kr. ramme uretfærdigt. Måske skulle man nøjes med at sætte grænsen ned for udvalgte gældsposter eller se på, om der er mulighed for at sammenregne de forskellige poster, så den samme hensigt opnås uden at nedsætte grænsen til de 5.000 kr.

Med de bemærkninger vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg tror, de fleste mennesker har den opfattelse, at hvis man skal leve i et ordentligt, godt land, skal man også betale enhver sit, og derfor har vi sådan set ret stor sympati for lovforslaget, for det lægger op til, at man kan skærpe inddrivelsen af gælden til det offentlige.

Jeg har bare lige et enkelt spørgsmål. Det er det dér med at sætte de 25.000 kr. ned til 5.000 kr. for at komme i Ribers Kreditinformation. Der synes jeg måske, det er at gå lidt langt ned. 5.000 kr. er altså ikke noget særlig stort beløb.

Jeg vil også godt lige bede finansministeren svare på et spørgsmål. Det drejer sig om det dér med, at man kan blive truet med at komme i Ribers. Hvis man forestillede sig, at der er uenighed om betalingen af et beløb, er det så sådan, at den, der har beløbet til gode, indtil den fejde eventuelt er afgjort, kan indberette den pågældende til Ribers? Jeg synes nok, det er væsentligt, at vi ved det.

Men umiddelbart synes jeg, at beløbet er sat meget, meget langt ned. 5.000 kr. er et utrolig lille beløb i vore dage, men Dansk Folkeparti vil under udvalgsarbejdet se meget positivt på dette forslag, for når vi ser på – jeg er selv kommunalpolitiker – hvilke restancer der er tale om, og

hvordan folk på forskellig vis forsøger at snøre os og på mange måder forsøger at komme uden om at betale så længe som overhovedet muligt, synes jeg, det er godt, at der gives nogle midler, som gør, at folk betaler, når vel at mærke det, de betaler, er noget, de retmæssigt skal betale. Jeg tror, at dette lovforslag vil hjælpe både kommunerne og sikkert også staten, når de skal have deres momsfordringer og lignende hjem.

Så vil vi gå aktivt ind i arbejdet for at få dette lovforslag gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil sige tak for den helt overvejende positive holdning fra partierne til forslaget sigte.

Jeg har noteret mig de forskellige bemærkninger, der har været. Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal findyrke alle de kommentarer, som de partier, der har været positive, har haft til forslaget udformning.

Det, at det er udformet præcis, som det her foreligger, er jo ikke udtryk for en eksakt viden. Der kan være variationer i det; der kan være problemer, vi skal have afdækket. Beløbsgrænsen er blevet nævnt, og samkøringsmuligheder, der måske kunne udnyttes bedre, er blevet nævnt. Det forstås jeg også her i dag at Kommunernes Landsforening har peget på, og under udvalgsarbejdet skal vi selvfølgelig helt til bunds i, hvad vi kan nu og måske kan senere.

Så jeg takker for de bemærkninger, der har været, også med det tillæg, at der jo, som Venstres og De Konservatives ordførere pegede på, kan være grund til under udvalgsarbejdet at overveje, om vi allerede nu kan få bemyndigelsesbestemelsen til skatteministeren tilstrækkeligt præciseret, så alle er trygge ved dens udformning. Det mener jeg ikke burde være nogen uoverkommelig opgave, og jeg vil sammen med skatteministeren tage fat på overvejelserne om det med det samme.

Fru Jette Gottlieb var inde på et lidt andet tema, nemlig reglerne omkring gældssanering for nogle bestemte grupper; det synes jeg også der kan være anledning til at belyse under udvalgsarbejdet.

Men foreløbig tak, og jeg skal tilsige al mulig positiv medvirken til, at alt kan blive belyst under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Præmieringsordning, puljeblik, omlægning af kommunal jobtræning m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Den enkelte ledige sættes i centrum, og der åbnes for muligheder for en tidligere og målrettet indsats. Det var intentionerne bag arbejdsmarkedsreformen, der trådte i kraft i 1994, og som skulle sikre grundlaget for et mere smidigt og fleksibelt arbejdsmarked. Arbejdsmarkedsreformen har sikret, at indsatsen tilrettelægges i et samspil mellem de lediges ønsker og forudsætninger og de konkrete arbejdsmarkedspolitiske behov for arbejdskraft i regionerne.

Både i januar 1995 og i foråret 1995 blev der gennemført de såkaldte serviceeftersyn, hvor reformen blev justeret og fik tilført nye elementer – ændringer, der har forbedret mulighederne for en hurtig og en aktiv arbejdsmarkedsindsats samt en forbedret uddannelsesindsats i forhold til de unge.

Det nu fremsatte lovforslag nr. L 101 vil bidrage yderligere til en fortsat positiv og gunstig udvikling på arbejdsmarkedet.

Forslaget her er koncentreret om tre hovedindsatsområder: at styrke indsatsen for at få ledige i ordinært arbejde, at styrke indsatsen i

aktivperioden og at øge fleksibiliteten i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Her vil jeg gerne fra lovforslaget fremhæve, at de lediges muligheder for at komme tilbage på arbejdsmarkedet øges. Det sker ved, at når det drejer sig om ledige, som er i tilskudsjob af længere varighed – i mindst 12 og højst 24 måneder – vil arbejdsgiveren ved en fastansættelse af mindst 18 måneders varighed få udbetalt en præmie på 25.000 kr., en præmieordning, der samtidig vil betyde, at de offentlige institutioner får en stærkere tilskyndelse til at give tilskudsjobbene et jobrelevant indhold – jeg skønner selvfølgelig heraf, at flere vil få varig ansættelse; at arbejdsformidlingen og de regionale arbejdsmarkedsråd kan prioritere indsatsen, så tilbud om puljeblik alene gives i de lediges aktive periode; at der vil ske en bedre prioritering og effektivisering af anvendelsen af midlerne i tilrettelæggelsen af den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Herudover vil der blive foretaget en række ændringer i de administrative regler, der vil forebygge flaskehalsproblemer på det faglærte arbejdsmarked og øge mulighederne for de ufaglærte til at påbegynde en voksenerhvervsuddannelse.

Man kan læse af bemærkningerne, at det vil give mulighed for, at 2.000 flere vil kunne gå ind og få en sådan voksenerhvervsuddannelse. Der vil blive sikret løsarbejdere en bedre mulighed for at overtage arbejde af kortere varighed i det første år af aktivperioden, og dermed forstærkes også løsarbejderes mulighed for en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Generelt har jeg især hæftet mig ved, at der med forslaget vil ske en række administrative og finansielle forenklinger, samtidig med at der vil ske en effektivisering af de forskellige aktiveringstilbud samt skabes større fleksibilitet inden for hele området.

Forslaget støtter intentionerne i arbejdsmarkedsreformen og medvirker til en fortsat positiv og gunstig udvikling på arbejdsmarkedet, og på den baggrund kan Socialdemokratiet støtte forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo lidt af en broget pakke, som regeringen, SF og Enhedslisten her har fået flikket sammen. Og lad det være sagt med det samme: Selv om det er ved at være jul, er det ikke en pakke, der står øverst på Venstres ønskeseddel.